

ΑΝΤΑΡΣΥΑ Ηνωμένου Βασιλείου

Η απεργία στα Αγγλικά πανεπιστήμια που ξεκίνησε στις 22 του Φλεβάρη, εκφράζει τη συσσωρευμένη αγανάκτηση των εργαζομένων ενάντια στις συνεχείς επιθέσεις που δέχονται από την εργοδοσία στο σύνολο των εργασιακών σχέσεων. Η πορεία αυτή στηρίζεται και ενισχύεται ξεκάθαρα από την κυβέρνηση και εκφράζεται επίσημα από την ηγεσία των εργοδοτών (UUK).

Οι πρόσφατες αλλαγές συνδέουν **τις συντάξεις** απόλυτα **με τις αποδόσεις του χρηματιστηρίου** χωρίς καμία εγγύηση. Ως αποτέλεσμα, πολλοί πανεπιστημιακοί θα αναγκαστούν να κατευθυνθούν προς τον ιδιωτικό ασφαλιστικό τομέα, ακολουθώντας το παράδειγμα των περισσότερων εργαζομένων στο Ηνωμένο Βασίλειο.

Η απώλεια μέχρι και **10.000€** το χρόνο από το συνταξιοδοτικό ποσό του κάθε εργαζόμενου, λόγω της **περικοπής** των συνταξιοδοτικών επιδομάτων κατά **20%** έως **40%**, οδήγησε σε μαζική συμμετοχή στην απεργία και στις απεργιακές κινητοποιήσεις. Εκτιμούμε πως τα μέλη του UCU υπερψήφισαν την απεργία με ποσοστό **88%**, όχι μόνο για τη διάλυση του συνταξιοδοτικού, αλλά σαν μία αντίδραση στην περαιτέρω **εμπορευματοποίηση** και **ιδιωτικοποίηση** της ανώτατης εκπαίδευσης, στη διαρκή **εντατικοποίηση** της εργασίας στα πανεπιστήμια, την συνεχή αύξηση των συμβάσεων **ορισμένου χρόνου** και την πραγματική **μείωση των μισθών**, αλλά και την διαρκή πίεση για μεγαλύτερη **ανταποδοτικότητα**.

Οι **14 μέρες απεργίας** που έχουν προκυρηχθεί σε βάθος 4 εβδομάδων ανοίγουν ένα δρόμο πολύμορφων μέσων πάλης και προοπτικής για το εργατικό κίνημα. Αποτελούν τη **μεγαλύτερη** και μακρύτερη απεργία που έχει ψηφιστεί ποτέ από τους πανεπιστημιακούς στο Ηνωμένο Βασίλειο.

Οι πρώτες μέρες της απεργίας έδειξαν όχι μόνο την **αποφασιστικότητα των εργαζομένων** αλλά και την δύναμη της **φοιτητικής αλληλεγγύης**. Από την αρχή η εργοδοσία επεδίωξε να χρησιμοποιήσει τις συνέπειες της απεργίας στους φοιτητές για να

εκφοβίσει τους πανεπιστημιακούς που θα απεργούσαν. Η απάντηση των φοιτητών ήταν δυναμική συμπαράσταση με καθημερινή παρουσία στα picket lines.

Η απεργία ανοίγει δυναμικά τη συζήτηση για το περιεχόμενο και τον προσανατολισμό του κινήματος στα πανεπιστήμια, αποτελεί σημαντικό βήμα αυτοπεποίθησης στην οργάνωση της αντίστασης ενάντια στις αντεργατικές κυβερνητικές πολιτικές και μπορεί να συμβάλει στο ξεπέρασμα των αντιφάσεων στο εσωτερικό του σωματείου με ενίσχυση της ριζοσπαστικής κατεύθυνσης. Μπορεί να συσπειρώσει ένα αγωνιστικό δυναμικό οδηγώντας τόσο στην αμφισβήτηση της ακραία νεοφιλελεύθερης διακυβέρνησης των **Συντηρητικών (Conservatives)** όσο και στην ανάδειξη των αντικειμενικών ορίων του ταξικού συμβιβασμού που προτείνει το κόμμα των **Εργατικών (Labour Party)**, αναδεικνύοντας την αναγκαιότητα μιας ευρύτερης συμμαχίας των εργαζομένων και των φοιτητών ενάντια στη συνεχή εμπορευματοποίηση της εκπαίδευσης.